

יעקב נ"י אשר לא טוב עשה ומחוייב לבוא
לכאן לעמוד עם מחו' פה בכל עת שיבוא
לכאן ומחו' ר' מענדיל נ"י מוכן בכל עת
לעמוד עמו לד"ת ויתרה בו כמו שהנהיג
עם ר"י מפה כי בפרט בועקסעל כאשר

קראתי בקלאגני נכתב צאהלבאר פאטאק
בודאי יתרה בו שיבוא הנה.
הכ"ד ידידו'ש באהבה ומאה גמח"ט.
אליעזר שווארץ ראב"ד דפה.

סימן יא

אי מהני הפקר בעכו"ם

מכבוד הרב הגאון ר' אברהם יודא שפריינער ז"ל הי"ד (ד)

אצטריך ג"כ קרא דאיש איש לרבות ומעתה
בהפקר דליכא קרא לא ליהני ההפקר כלל.
על כן נראה דהא דמהני הפקר של עכו"ם
הוא רק - מטעם סילוק שמסלק את עצמו
מהחפץ כמבואר בב"ב נ"ה דנכסי נכרים
הרי הם כהפקר דהעכו"ם מסלק א"ע מיד
שמקבל המעות.

ומה"ט נראה בעה"י דאף לשיטת רש"י
פ"ק דב"מ דהפקר הוי ג"כ דעת אחרת מקנה
ועי' מל"מ פכ"ט מהל' מכירה היינו דווקא
בישראל שהוא מתורת נדר רהיינו שהישראל
מנדר מדעתו ליתנו לאחרים אבל בעכו"ם
דהוא רק מתורת סילוק שמסלק א"ע אבל
אינו מקנהו לכל אדם לא הוי דעת אחרת
מקנה. ובוה מתורץ משהק' החת"ס ח"ב
מאה"ע סי' קס"ז ע"ד הגמ' ב"ב נ"ד ע"ב
אמר שמואל נכסי עכו"ם הרי הן כמדבר
כל המחזיק בהן זכה בהן מ"ט נכרי מבי
מטא זיוי לידי' אסתלק לי' ישראל לא

ראיתי בשו"ת ריב"א להגאון אב"ד דק"ק
פאקש ז"ל סי' קנ"ז בסוהסי' כ' דגם אצל
עכו"ם מהני הפקר כמבואר פ"ד רפאה
משנה ט' הלקט והשכחה של גוי חייב
במעשרות אא"כ הפקיר הרי דהפקר מהני
(ויאוש נלע"ד דתלי' בפלוגתא דרש"י ותוס'
ב"מ כ"ו) וכן מבואר בגיטין מ"ח. אלא
שהגאון ז"ל מסופק אם עכו"ם יכול לחזור בו
מהפקרו. דישראל אינו יכול לחזור בו
דהפקר מדין נדר נגעו בו אבל עכו"ם
אינו מוזהר על כל יחל אפשר דיכול לחזור
בו ודפח"ת.

ואני לא זכיתי להבין דא"כ דהפקר מדין
נדר נגעו בו א"כ בעכו"ם דלא שייך כלל
דין נדר איך מהני כלל הפקרו של עכו"ם.
ובס' פ"ז פ"ק דשקלים להגה"ק מקאמארגא
ז"ל כ' דאף דעכו"ם נודרים נדרים ונדבות
כישראל מ"מ אם חוזרים אינם עוברים בבל
יחל. והרי דאף להא דיהי' מהני הקדש

(ד) הרב הגאון הנ"ל נולד לאביו הה"ח מו"ה משה ע"ה בשנת תרנ"ב בעיר פאטאק
ובימי ילדותו למד אצל הרב הגאון ר' שמואל זנוויל. כהנא במונקאטש ואח"כ למד
בישיבת הגאון בעל ערגה"ב והגאון בעל פני מבין והגאון בעל לבושי מרדכי ז"ל ונזכר
בספריהם, והי' חתן ב"ר הגה"צ מו"ה. שלמה ליב וויינבערגער ז"ל אב"ד דק"ק
באגאד ובז"ש הי' חתן הרבני החסיד מו"ה נתן יוסף שארף ז"ל הי"ד מבאטור.
והי' דר בנירעדהאז וכל ימיו הי' ממאס ברבנות רק ישב באהלה של תורה עם בחורי.
חמד בקדושה וטהרה והי' בעל מכנים אורח. והי' גאון. עצום וחיבר ספרים כמעט על
רוב ש"ס דף על דף. ונפ"ס ממנו בשם מנחת יהודא. על מס' עידובין, קדושיג, מכות, שבועות.
זבחים, תמורה, ועוד. ונשאר ממנו הרבה כתבים על ש"ס וכל מקצועות התורה ומכל יריח
נשאר לו בת אחת שהיא כעת פח בברוקלין, נהרג על קידה"ש ט"ו סיון שנת תש"ד הי"ד.